

Efteråt. Nachwirkung.

Alfred Meissner.

Poco Andante.

Sång. 89. Piano. *p*

Nu är hon bor-ta så su-ekar-na kla-ga, af
Sie ist ge-gan-gen, die Won-nen ver-san-ken, nun

rin-nan-de få-rar är käl-lau upp-vak-nad, och hjer-tat det sva-ga vill
glü-hen die Wangen, nun rin-nen die Thrä-nen, es schwan-ken die kran-ken, die

trüst i-cke ta-ga, det slår af gränslös, tä-ran-de sak-hei-ssen Ge-dan-ken,
es pocht das Herz in Wün-schen und Seh-

nad. Oeh om jag min dag med an-dakt har bör-jat, och
nen. Und hab ich den Tag mit An-dacht be-gon-nen, Tag

rit.

gått da-gen om lik-som i be-rus-ning, nu tan-ken sig svin-gar på
ü-ber ge-lebt in stil-lem Ent-zü-cken, so leb' ich jetzt träu-mend, die

i - lan - de vin - gar till hen - ne om - gju - ten af min - ne - nas ljus - -
 Ar - beit ver - säu - mend, von dem was sie schenkte in Wor - ten und Bli - -

ning!
 cken!
 Så hän - ger än kvar, se - dan
 So hän - gen noch lang' nach dem

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

da - gen för - svunnit och skug - gor - na speg - las i vå - gor - nas krusning, vid
 Scheiden des Ta - ges, in schweigen - der Nachtluft beim süß - seln - den Win - de, die

lind - blommans kal - kar, dem natt - luf - ten sval - kar, det drömman - de bi - et i
 Bien - lein wie trun - ken und won - ne - ver - sun - ken an zit - ternden Blü - then der

poco rit.
 sa - lig be - rus - - ning!
 duf - ti - gen Lin - - de.

rall.

Red. * *Red.* * *Red.* *

1650